

การรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต

Awareness and Behavior of Nakhon Pathom Rajabhat University's
students toward bringing the dharma of life

ชนิดา กล้วผิต ชุติมา ชื่นจำรัส จิรภา เนื่อนหอม* สิริพงศ์ ไชยชนะ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิตตลอดจนเพื่อทราบถึงพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิตตามตัวแปร ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา จำนวน 210 คน ผลการวิจัยพบว่า

การรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต โดยเฉลี่ยเห็นด้วยกับเรื่อง การเปลี่ยนแปลงแนวความคิดและความรู้สึก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.59) เห็นด้วยกับการรับรู้ประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.54) และการยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.59)

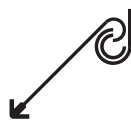
ผลการเปรียบเทียบการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิตจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่าขณะที่ศึกษามีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ไม่มีผล

การรับรู้และพฤติกรรมอื่นๆ โดยสรุปพบว่า การนำหลักธรรมมาทางพระพุทธศาสนา นำมาใช้ประโยชน์ให้กับสถานการณ์และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง หากนำมาใช้กันอย่างจริงจังจะทำให้ผู้ปฏิบัติตามได้พบความสุขความเจริญ

คำสำคัญ: หลักธรรม พฤติกรรม นักศึกษาราชภัฏนครปฐม

*นักศึกษาศรีวิภาวดี คณะวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

**อาจารย์ประจำ คณะวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

Abstract

This research aim to: 1. the awareness and behavior of Nakhon Pathom Rajabhat University's students toward bringing the dharma of life. 2. To compare awareness and student's behavior toward bringing the dharma of life. This research uses questionnaire to collect the data from NPRU's 210 students. The research finds that

The awareness and student behavior toward bringing the dharma of life, agree to the changed of concept and perception ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.59). Also, it agree to benefit of it ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.54) and agree toward bringing the dharma of life ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.59).

The result of comparing the awareness and behavior of NPRU toward bringing the dharma of life, and classify by the characteristics. It's find that significantly 0.05, but gender age and education not significant.

The awareness and other student's behavior find that bringing dharma to use in life and solve any situation. If people bring dharma to use in life, they will get the real happiness.

Keywords: Dharma, behavior, Nakhon Pathom Rajabhat University's students

1. บทนำ

เมื่อกล่าวถึงคำว่า “ศาสนา” มนุษย์แทบทุกแห่งในโลกนี้ยอมรับว่าศาสนา มีส่วนเกี่ยวข้องในชีวิตของตนเองตั้งแต่เกิดจนถึงตาย และศาสนาเกิดขึ้นมาก็เพื่อความมั่นคงทางจิตใจเพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจร่วมกัน ศาสนามีความสำคัญสำหรับมนุษย์ทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพราะช่วยกล่อมเกล่าให้มนุษย์มีศีลธรรม คุณธรรมในการดำรงชีวิต การพัฒนาสังคมและประเทศชาติจึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้คนได้ปฏิบัติตามศาสนาที่ตนนับถืออย่างถูกต้อง และยึดมั่นต่อหลักธรรมในศาสนา ซึ่งแต่ละศาสนาก็มีหลักคำสอนเนื้อหาสาระต่างกัน แต่ทุกศาสนาก็มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือต้องการให้ศาสนิกชนของตนได้พบกับความสุขความเจริญในการดำเนินชีวิต อนึ่งศาสนานั้นเป็นเสมือนสายใยที่เชื่อมโยงคนเรากับสังคมเข้าด้วยกัน ทำให้มนุษย์ต้องอาศัยศาสนาเป็นที่พึ่งเพราะศาสนาเป็นปัจจัยที่สำคัญซึ่งช่วยผ่อนคลายหรือบรรเทาความรุนแรงจากการขัดแย้ง และมีส่วนช่วยปรับความตึงเครียดทางจิตใจ ศาสนาให้ความร่วมมือกับมนุษยชาติ เพราะศาสนาสอนให้ละความชั่วทำความดีมีเมตตาต่อกันและกัน

ประเทศไทยยอมรับพระพุทธศาสนามาตั้งแต่สมัยสุโขทัย จึงทำให้พระพุทธศาสนามีความเกี่ยวข้องกับสังคมไทยอย่างใกล้ชิด ความเป็นอยู่ของคนไทยมีความผูกพันเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาตลอดจนกลายเป็นขนบธรรมเนียมประเพณี ฉะนั้นวิถีชีวิตของคนไทยจึงผูกพันกับพระพุทธศาสนามานานแล้ว ตลอดรวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ล้วนแต่มีพื้นฐานมาจากพระพุทธศาสนา พระมหากษัตริย์ไทยตั้งแต่สมัยโบราณได้ทรงทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้เจริญก้าวหน้ามั่นคง เพื่อจะได้เป็นสถาบันอบรมความประพฤติ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรม จรรยา แก่ประชาชนของพระองค์ พระมหากษัตริย์บางพระองค์ได้ทรงผนวชเพื่อศึกษาเล่าเรียนหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาซึ่งได้รับอำนวยการประโยชน์อันมหาศาลแก่คนไทย พระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อความเชื่อและวิถีชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดจนตาย ในส่วนที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเราสามารถพูดได้อย่างภูมิใจว่า วัฒนธรรมไทยซึ่งประกอบด้วย คติธรรม เนติธรรม วัตถุประสงค์ธรรมและสหธรรม ได้รับอิทธิพลมาจากพุทธศาสนา

สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในปัจจุบัน ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมากมายหลายด้าน ในยุควัตถุนิยม ก่อให้เกิดความสับสนและขัดแย้งในการดำรงชีวิตโดยทั่วไป เราไม่สามารถที่จะปฏิเสธหรือยับยั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นได้ แต่สามารถที่จะปรับทิศทางในการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นเพื่อให้ดำรงชีวิตทั้งส่วนตนและส่วนรวมได้อย่างมีสุข การเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบันมีทั้งในทางที่ดีและไม่พึงปรารถนานักศึกษาซึ่งเป็นความหวังของสังคมที่ก้าวออกไปพัฒนาให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองกำลังตกอยู่ในสภาวะที่สับสนและเกิดความขัดแย้งในค่านิยม ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาอยู่ไม่น้อย ท่ามกลางความเจริญทางวัตถุ

ปัญหาการตัดสินใจที่ผิดของนักศึกษาที่เกิดขึ้น ทำให้คณะผู้วิจัย ตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษายังไม่เข้าใจเนื้อหาของธรรมะในพระพุทธศาสนา เพื่อที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา นักศึกษาควรได้เรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องนำหลักธรรมในทางพระพุทธศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติตาม เพราะการที่จะเข้าใจพระพุทธศาสนาได้อย่างถ่องแท้ จำเป็นต้องดำเนินการตามหลักให้ครบ ทั้ง 3 ขั้นตอน คือ ปรีชาปฏิบัติ ศึกษาให้เข้าใจถ่องแท้ ปฏิบัติลงมือทำอย่างจริงจังและถูกต้องตามหลักของพระพุทธศาสนา ปฏิเวธเห็นผลโดยเฉพาะหลักปฏิบัติ เป็นเรื่องสำคัญมาก คณะผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของพระพุทธศาสนาที่มีต่อนักศึกษาในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ในยุคที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาท พระพุทธศาสนาที่เคยมีบทบาทต่อสังคมไทยในอดีต ที่ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของคนไทย และเป็นที่ยอมรับนับถือกันมาเป็นเวลานานแล้ว ความเชื่อต่อหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาที่พระพุทธเจ้าได้ทรงตรัสสั่งสอนเอาไว้และพฤติกรรมที่มีต่อหลักธรรมทางพุทธศาสนาในการเอาไปใช้ในการดำเนินชีวิตจะมีแนวโน้มไปในทางใด มีความจำเป็นมากน้อยอย่างไรที่เราจะดำเนินชีวิตเช่นนั้น

คณะผู้วิจัยได้ทำการวิจัย การรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต โดยมุ่งหวังในการสำรวจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของนักศึกษา อันจะช่วยให้ผู้ที่มีบทบาทในวงการทางศาสนาได้ทราบถึงพฤติกรรมและการนำเอาหลักธรรมไปใช้ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมว่าเป็นอย่างไร เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในส่วนที่บกพร่องให้สมบูรณ์มากขึ้น และได้ใช้เป็นแนวทางในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เป็นที่เข้าใจอย่างถูกต้อง และสามารถนำประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันได้ อันเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงพระพุทธศาสนาให้ยั่งยืนนานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต
2. เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีคุณลักษณะต่างกันจะมีการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต ที่แตกต่างกัน

1. เพศมีผลต่อการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต
2. อายุมีผลต่อการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต
3. การศึกษามีผลต่อการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต
4. คณะมีผลต่อการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้อาศัยแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมถึงความคิดเห็น ความสำคัญ หน้าที่ และคุณค่าของพระพุทธศาสนาในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดใกล้เคียงและสอดคล้องกับการวิจัยที่กำลังศึกษา คณะผู้วิจัยได้นำเสนอหัวข้อตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้ การรับรู้ไม่ได้เกิดขึ้นจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม แต่มีขึ้นได้ด้วยการเรียนรู้มาจากประสบการณ์ทางสังคม หรือการอยู่ร่วมกันในสังคมของมนุษย์แต่ละคน การเรียนรู้ของคนจึงมีลักษณะธรรมชาติ เป็นไปตามรูปแบบของสังคมที่เขามีชีวิตอยู่ ทำให้การรับรู้ของคนจึงมีลักษณะธรรมชาติ เป็นไปตามรูปแบบของสังคม

ที่เขามีชีวิตอยู่ ทำให้การรับรู้ของแต่ละคนอาจแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความรู้ และการตอบสนองของตนเอง ดังที่ จิตรรา วุฒิสัทติกุล (2549 : 37) ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นการสร้างความหมายจากประสบการณ์ โดยการถอดรหัสสิ่งกระตุ้นที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลบางอย่าง อาจขยายความได้ว่าการรับรู้ นั้น เกิดจากการที่เราสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวเราและจากการรับรู้ที่เรารับรู้เองที่เราได้สร้างความรู้สึเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงของเราขึ้นมา ทั้งนี้โดยผ่านกระบวนการทำงานของระบบประสาทสัมผัส และประสบการณ์ต่างๆ ในอดีต และสภาพความสนใจของแต่ละคนที่แตกต่างกัน ซึ่งรวมเรียกว่า เป็นขบวนการรับรู้ โดยนัยนี้ความเป็นจริงของความสนใจของสิ่งหนึ่งสำหรับแต่ละคนจึงอาจแตกต่างกันออกไป การรับรู้เป็นต้นตอที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บุคคลสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้หลายวิธี เช่น โดยไม่ตั้งใจหรือวิธีตั้งใจ ทั้งอย่างมีระบบ และไม่มีระบบ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอยู่หลายทฤษฎี สำหรับทางด้านสังคมวิทยา เป็นศาสตร์ทางพฤติกรรมหรือพฤติกรรมศาสตร์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ส่วนจิตวิทยาสังคมเป็นสาขาวิชาหนึ่งในกระบวนการวิชาต่างๆ ทางสังคมโดยศึกษาถึงพฤติกรรมของบุคคลอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากตัวกระตุ้นทางสังคม (สุนทร โคมิน 2553:126) ส่วน วิลเลียม กุสเลอร์ (2552) ได้ให้ความหมายพฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์ทำว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ เช่น การทำงานของหัวใจ กล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ พฤติกรรมจึงเป็นผลที่เกิดจากการทำปฏิกิริยาของมนุษย์หรืออินทรีย์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลออกมาในรูปที่สังเกตไม่ได้ ในขณะที่ สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2548 : 13) ได้ให้ความคำว่า พฤติกรรม (Behavior) คือการกระทำ หรือกิริยาอาการที่แสดงออก (Action) ทั้งนี้รวมถึงการงดเว้นกระทำ (Inaction) นอกจากนั้นการตัดสินใจที่รู้สึกได้ของบุคคล กลุ่มหรือองค์กร หรือการกระทำที่ซ่อนเร้น แต่พร้อมที่จะแสดงออก เช่นการมีความคิดริเริ่ม รวมถึงสิ่งที่บุคคล กลุ่มหรือองค์กรประพฤติปฏิบัติ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เปิดเผย (Over behavior) และพฤติกรรมที่ยังไม่แสดงออก (ซ่อนเร้น) (Covert behavior) รวมถึงกระบวนการภายในอื่นๆ เช่น ความรู้สึก เจตคติ ความคิด ฯลฯ จากคำจำกัดความต่างๆ ของความหมายของพฤติกรรมที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของพฤติกรรมหมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมทุกอย่างที่มนุษย์กระทำหรือการตอบสนองของมนุษย์ต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปโดยไม่รู้สึกรู้สีกตัวหรือเป็นการกระทำที่มีจุดหมายและเป็นไปอย่างใคร่ครวญและไม่ใคร่ครวญ โดยมีความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติเป็นตัวก่อให้เกิดพฤติกรรมนั้นแสดงออกมาโดยที่บุคคลอื่นๆ ที่อยู่รอบๆ สามารถสังเกตกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

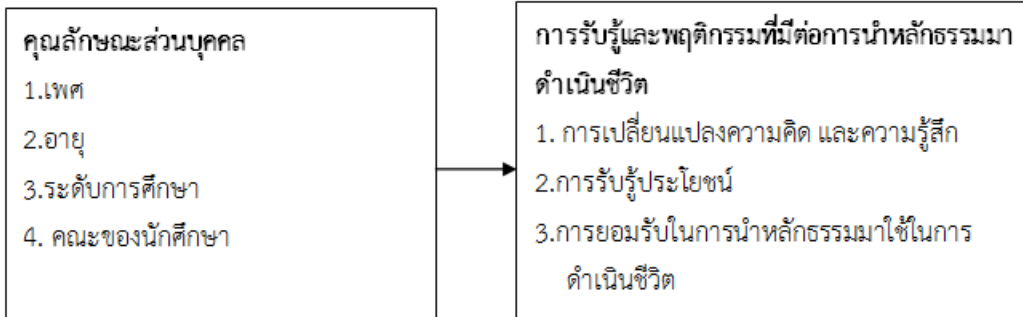
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาที่มีต่อสังคม

พระพุทธศาสนาเป็นศูนย์กลางแห่งสัมพันธภาพของสมาชิกในชุมชน ที่มีต่ออำนาจอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความดีงามเป็นหลักปัจจุบัน เป็นหลักป้องกันกฎเกณฑ์ และความเป็นระเบียบทางศีลธรรม พุทธศาสนาเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ของสังคมในชั้นอุดมการณ์ที่จะสะท้อนให้เห็นลักษณะของสังคม และเกิดขึ้นตามความต้องการของมนุษย์ พุทธศาสนาเป็นสถาบันทางสังคมของมนุษย์เช่นเดียวกับสถาบันอื่นๆ พุทธศาสนาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสนับสนุนทางอารมณ์ต่อศีลธรรม เช่น การสนับสนุนของพุทธศาสนาในข้อที่ห้ามต่างๆ หรือผลในทางการประพฤติปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อในเรื่องบุญและบาปที่จะได้รับในชาติหน้า การมีส่วนร่วมในเรื่องของความเชื่อและพิธีกรรม ย่อมแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มที่มีต่อสิ่งเคารพสักการะ มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับคุณค่าทางศีลธรรมของกลุ่มด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง คุณค่าทางศีลธรรมหรือจริยธรรมที่ได้รับการส่งเสริมจากสิ่งที่ไม่มองเห็น ย่อมก่อให้เกิดบทบาทบุญดีที่ศักดิ์สิทธิ์แก่มนุษย์ขึ้น

พุทธศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคม วัฒนธรรม ที่ไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้ พระพุทธศาสนาจึงเปลี่ยนแปลงไปตามสังคม วัฒนธรรม และบุคลิกภาพ กิจกรรมต่างๆ ทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางการเมือง ระบบเครือญาติ ความเข้าใจในทางสุนทรียศาสตร์ การปฏิบัติทางการแพทย์ เหล่านี้จะหาความสมบูรณ์ไม่ได้ หากจะไม่นำอิทธิพลและผลที่ได้รับจากพุทธศาสนาเข้ามาพิจารณา (ภารดี มหาจันทร์. 2551: 33-50) ในสังคมที่เจริญแล้ว พุทธศาสนาจะสร้างทฤษฎีต่างๆ เพื่ออธิบายถึงที่อยู่ของมนุษย์ในจักรวาล พุทธศาสนาจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการควบคุมทางศีลธรรมและกำหนดระบบจริยธรรมที่ว่าด้วยกฎเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติ เช่น การพูดความจริง ความซื่อสัตย์ การปฏิบัติที่เป็นธรรมต่อผู้อื่น รวมทั้งการประพฤติที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของสังคม ยิ่งกว่านั้นในปัจจุบันยังมีแนวโน้มที่จะรวมหลักการต่างๆ เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม การมีศีลธรรมในการจัดสรรความร่ำรวย ยุติธรรมยิ่งขึ้น รัฐประศาสนนโยบายที่ถูกต้องและสัตย์ซื่อ มาตรฐานการอนามัย และความประพฤติของมนุษย์เหล่านี้ เข้าไว้ในอุดมการณ์ของพุทธศาสนา ยิ่งกว่านั้นการศึกษาในทางวิทยาศาสตร์ยังได้ตระหนักถึงความสำคัญในภาระหน้าที่ของพุทธศาสนา ที่มีต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเป็นอย่างมาก และให้ข้อสรุปว่าพุทธศาสนาเป็นสิ่งจำเป็นของชีวิตมนุษย์ที่จะขาดเสียไม่ได้ อย่างไรก็ตามนอกจากความสำคัญดังกล่าวแล้ว พุทธศาสนายังอาจเป็นได้ทั้งผล อุปสรรค หรือส่วนนำแห่งการเปลี่ยนแปลงของสังคมอีกด้วย

ตัวแปรต้น (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน จึงขอใช้ตัวเลขจากจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 15,901 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2557) จึงคำนวณขนาดตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 รวมได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก เพื่อเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้ กระจายไปตามแต่ละคณะจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน (1) เป็นแบบสอบถามในเรื่องเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ทางด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี และคณะ โดยแบบสอบถามเป็นการสำรวจรายการ (Checklist) (2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักสูตรมาดำเนินชีวิต ของกลุ่มตัวอย่าง โดยชนิดของแบบสอบถามเป็นการสำรวจรายการ (Checklist) ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปใช้ การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแล้วไปทำการทดสอบ แบบสอบถาม (Pre-Test)

จากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ภาค กศ.ปพ. โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ 20 คน วิเคราะห์ด้วยค่าอัลฟาครอนบาค ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นของการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต เท่ากับ 0.83

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัย ดังนี้

1. **สถิติเชิงพรรณนา** เป็นการศึกษา และวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติเบื้องต้นในการอภิปรายผล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. **สถิติเชิงอนุมาน** เป็นสถิติในการหาความสัมพันธ์ของข้อมูลและทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

4. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศผู้หญิง จำนวน 210 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.50) อายุ 20 ขึ้นไป จำนวน 282 คน (คิดเป็นร้อยละ 70.50) ระดับการศึกษาปี 3 จำนวน 118 คน(คิดเป็นร้อยละ 29.50) และอยู่คณะวิทยาศาสตร์ กับ คณะวิทยาการจัดการ จำนวนเท่ากันคือ 105 คน (คิดเป็นร้อยละ 26.25)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้และพฤติกรรมในด้านการเปลี่ยนแปลงความคิด และความรู้สึกระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.59) เมื่อ พิจารณาในรายละเอียด พบว่า ธรรมะหรือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.68) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เมื่อได้ทำความดีเป็นประจำ ก็จะพบแต่ความสุขความเจริญเข้ามาในชีวิต ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.76) ซึ่งอยู่ในระดับมาก และการรักษาศีล 5 จะทำให้เป็นปกติ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.80) ซึ่งอยู่ในระดับมาก

นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้และพฤติกรรมในด้านการรับรู้ประโยชน์ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า

การทำความดีทำให้จิตใจผ่องใสมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.62) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ฝึกให้นักศึกษาใช้หลักเหตุผลในทางที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.65) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิตทำให้เห็นคุณค่าสำคัญในทางพระพุทธศาสนา ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.71) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้และพฤติกรรมในด้านการยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิตระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.77) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ศิล 5 สามารถให้สังคมพบกับความสุขความเจริญโดยปราศจากความวุ่นวาย ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.73) ซึ่งอยู่ในระดับมาก หลักธรรมสามารถพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้นทั้งกายและจิตใจ จนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างสมบูรณ์ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.77) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ท่านจะนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีเหตุมีผล ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.89) ซึ่งอยู่ในระดับมาก และการกระทำความดี จะต้องมีผลดีเกิดขึ้นต่อผู้กระทำความดี ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.77) ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิตที่มีคุณลักษณะต่างกัน

คณะผู้วิจัยใช้ค่า independent t-test ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศ และใช้ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างระหว่าง อายุ ปีการศึกษา และคณะ ผลการวิจัย สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิตที่มีคุณลักษณะต่างกัน

การรับรู้และพฤติกรรม	คุณลักษณะส่วนบุคคล			
	เพศ	อายุ	ปีการศึกษา	คณะ
การเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก	×	×	×	✓
การรับรู้ประโยชน์	×	×	×	×
การยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต	×	×	×	✓
✓ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05	× ไม่พบความแตกต่าง			

ผลการวิจัยพบว่า มีเพียงคณะเท่านั้นที่ การรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่สังกัดคณะต่างกัน โดยความแตกต่างเกิดขึ้นที่ปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก และการยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต ผลการวิเคราะห์แตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD. ที่จะนำเสนอในตารางที่ 2-3 จะทำให้พบว่ามีความแตกต่างที่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ระหว่างคณะในด้านการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก

คณะ	N	Mean	S.D.	มนุษยศาสตร์			
				วิทยา ศาสตร์	พยาบาล ศาสตร์	และสังคม ศาสตร์	วิทยาการ จัดการ
ครุศาสตร์	79	4.17	0.63		*		*
วิทยาศาสตร์	105	4.24	0.52	-	*		*
พยาบาลศาสตร์	29	3.91	0.67	-	-		
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	82	4.10	0.59	-	-	-	
วิทยาการจัดการ	105	3.94	0.56	-	-	-	-

** พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 * พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ พบความแตกต่าง ของระดับการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิตในด้านการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก ระหว่างคณะครุศาสตร์ กับคณะพยาบาลศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบความแตกต่างระหว่างคณะวิทยาศาสตร์ กับคณะพยาบาลศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ระหว่างคณะในด้าน การยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต

คณะ	N	Mean	S.D.	มนุษยศาสตร์			
				วิทยา ศาสตร์	พยาบาล ศาสตร์	และสังคม ศาสตร์	วิทยาการ จัดการ
ครุศาสตร์	79	4.25	0.59		*	*	*
วิทยาศาสตร์	105	4.31	0.49	-	**	*	*
พยาบาลศาสตร์	29	3.80	0.49	-	-	*	
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	82	4.04	0.65	-	-	-	
วิทยาการจัดการ	105	3.98	0.56	-	-	-	-

** พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 * พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ พบความแตกต่าง ของระดับการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต ในด้านการดำเนินชีวิต ระหว่างคณะครุศาสตร์กับคณะพยาบาลศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบความแตกต่างระหว่างคณะวิทยาศาสตร์ กับคณะพยาบาลศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 พบความแตกต่างระหว่างคณะวิทยาศาสตร์ กับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบความแตกต่างระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์กับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต ด้านการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึกอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีระดับการรับรู้และพฤติกรรม เรื่องธรรมะหรือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องเมื่อได้ทำความดีเป็นประจำก็จะพบแต่ความสุขความเจริญเข้ามาในชีวิต และเรื่องการรักษาศีล 5 จะทำให้เป็นปกติ ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา ทำให้นักศึกษาเกิดความศรัทธาซาบซึ้ง และเจตคติที่ดีต่อพระพุทธศาสนา มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของนักศึกษาที่จะมีวิธีการหรือเทคนิคในการเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เป็นคนดีมีศีลธรรมเพียงใด เพื่อให้ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏได้นำหลักธรรมมาดำเนินชีวิตนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ดังที่ สุชา จันทร์เอม (2529 : 37) เสนอว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กและวัยรุ่น แนวโน้มที่จะก้าวขึ้นตามลำดับขั้น เพราะการที่เด็กจะวินิจฉัย จริยธรรม (Moral Judgment) ว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี สิ่งใดควรหรือไม่ควรนั้น จะต้องอาศัยการใช้เหตุผลเชิงตรรกวิทยา และความคิดเชิงนามธรรม เช่น คนที่พัฒนาการทางสติปัญญาถึงขั้นก่อนปฏิบัติการคิด ก็จะมีการพัฒนาการด้านจริยธรรมได้ในระดับต้นๆ ส่วนผู้ที่มีการพัฒนาการทางสติปัญญาถึงขั้นปฏิบัติการด้วยนามธรรม ก็จะมีการพัฒนาการด้านจริยธรรมในระดับสูงได้

2. นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินในด้านการรับรู้ประโยชน์ระดับอยู่ในมากที่สุด โดยนักศึกษามีระดับการรับรู้และพฤติกรรม เรื่องการทำความดีทำให้จิตใจผ่องใสมากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องฝึกให้นักศึกษาใช้หลักเหตุผลในทางที่ถูกต้องมากที่สุด และเรื่องการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต ทำให้เห็นคุณค่าสำคัญในทางพระพุทธศาสนาตามลำดับ เพราะฉะนั้นการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีผลทำให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ

ในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ สุภัทธา สุภัทธานันท์ (2551 : 120) ได้สรุปว่า ผลของการยึดธรรมะนี้จะทำให้ความชั่วน้อยลง นักศึกษาของทั้งสองมหาวิทยาลัย มีความเข้าใจถูกต้องต่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และยึดมั่นในพระรัตนตรัย

3. นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรม มาดำเนินชีวิตในด้านการยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิตระดับมาก โดยนักศึกษามีระดับการรับรู้และพฤติกรรม เรื่องเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรมมากที่สุด รองลงมา คือ เรื่องศีล 5 สามารถให้สังคมพบกับความสุขความเจริญโดยปราศจากความวุ่นวายมาก เรื่องหลักธรรมสามารถพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้นทั้งกายและจิตใจจนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างสมบูรณ์ เรื่องท่านจะนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีเหตุมีผล และเรื่อง การกระทำความดี จะต้องมีความดีเกิดขึ้นต่อผู้กระทำความดีตามลำดับ เพราะฉะนั้น การรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต โดยสามารถประพฤติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี สามารถปฏิบัติหน้าที่ของชาวพุทธได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม เมื่อนักศึกษาเห็นความสำคัญของพระพุทธศาสนาอย่างนี้แล้ว ย่อมจะ ทำให้นักศึกษาเกิดความศรัทธาพร้อมที่จะยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้วยความเต็มใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพระมหาเกษม ชินวิโส (2542) ที่พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการฝึกสมาธิที่ทำให้จิตใจแจ่มใสสงบสุข การอบรมทางพระพุทธ- ศาสนาอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้กล่อมเกลাজิตนักรศึกษาให้ตั้งงาม

4. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม เพศต่างกัน อายุที่ต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน สังเกตคณะต่างกัน ในด้าน การเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก ด้านการรับรู้ประโยชน์ และด้านการยอมรับในการ นำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต พบว่า

4.1 การรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เพศต่างกัน ในด้านการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก ด้านการรับรู้ประโยชน์ และ ด้านการยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ พบว่า โดยภาพรวม การรับรู้และพฤติกรรม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่กำหนดไว้แสดงว่า เพศมีผลต่อการรับรู้และ พฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต สอดคล้องกับ Larry Allen Gardner. (2012 : 320-325) ผลของการวิจัยปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย เกี่ยวกับทัศนคติที่ดีต่อศาสนา

4.2 การรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อายุต่างกัน ในด้านการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก ด้านการรับรู้ประโยชน์ และ ด้านการยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้พบว่า โดยภาพรวม การรับรู้และพฤติกรรม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่กำหนดไว้แสดงว่า อายุมีผลต่อการรับรู้และ

พฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จำนวย วิมะสิน (2521 : 53) ซึ่งพบว่า เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อพระพุทธศาสนาว่า พระพุทธศาสนาสอนให้คนทำความดีละเว้นความชั่วและมีทัศนคติที่ดีต่อประเพณีอันเนื่องมาจากศาสนา เช่น การทำบุญตักบาตร การฟังเทศน์ เด็กวัยรุ่นมีความเห็นว่าพระพุทธเจ้าเป็นศาสดาของศาสนาพุทธ เป็นผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ และพระสงฆ์คือผู้สืบต่อศาสนาและสอนธรรมให้แก่บุคคลทั่วไป

4.3 การรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ระดับการศึกษาต่างกัน ในด้านการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก ด้านการรับรู้ประโยชน์ และด้านการยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้พบว่า โดยภาพรวม การรับรู้และพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่กำหนดไว้แสดงว่า ระดับการศึกษามีผลต่อการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต สอดคล้องกับผลการวิจัย นพพร อุดลย์พันธ์ (2554 : 118) พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่มีทัศนคติและมีความสนใจต่อพุทธศาสนา มีความเข้าใจพระรัตนตรัยอย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามธรรมะของพระพุทธเจ้า เยาวชนส่วนมากปฏิบัติศาสนกิจอยู่เสมอ และไปร่วมประเพณีในวันสำคัญทางศาสนา

4.4 การรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม สังกัดคณะต่างกัน ในด้านการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึก ด้านการรับรู้ประโยชน์ และด้านการยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ พบว่า การรับรู้และพฤติกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการเปลี่ยนแปลงความคิดและความรู้สึกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 การรับรู้ประโยชน์มีความไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 การยอมรับในการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานวิจัยที่กำหนดไว้ แสดงว่า สังกัดคณะมีผลต่อการรับรู้และพฤติกรรมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาเกษม ชินวิโส (2542) ที่พบว่าคณะของนักศึกษามีผลต่อ ทัศนคติของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานีที่มีต่อพระภิกษุและพระพุทธศาสนายุคโลกาภิวัตน์

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมควรจัดให้มีการฝึกอบรมเรื่องหลักธรรมทางพุทธศาสนาอย่างสม่ำเสมอ โดยผู้ที่มีความรู้ทางศาสนา เป็นผู้ให้การอบรม
2. ในสภาวะปัจจุบันสังคมกำลังอยู่ในสภาวะวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา และอื่นๆ อีกมาก ถ้าไม่รู้จักนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้ในการแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ สังคมจะอยู่อย่างมีความสุข ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรบูรณาการเรื่องหลักธรรมทางศาสนาเข้าร่วมกับการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยดังกล่าวเฉพาะเจาะจงที่ตัวนักศึกษา ผู้ที่สนใจอาจขยายการเก็บข้อมูล โดยทำการวิจัยเกี่ยวกับครู อาจารย์ ที่มีต่อการรับรู้และพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐมที่มีต่อการนำหลักธรรมมาดำเนินชีวิต
2. ควรทำการศึกษาสาเหตุที่แท้จริง ที่จะทำให้นักศึกษาและครู อาจารย์หรือระดับผู้บริหารสถาบันและทำการเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และพฤติกรรม ในทางที่ดีหรือไม่ดีต่อหลักธรรมทางพุทธศาสนา ที่ส่งผลต่อตัวนักศึกษา
3. ผู้สนใจที่สนใจอาจขยายการวิจัยเรื่องนี้โดยศึกษาในสถาบันหรือมหาวิทยาลัย อื่นๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

เอกสารอ้างอิง

- เกษม ชินวิโส, พระ. (2542). **ทัศนคติของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานีที่มีต่อ พระภิกษุและพระพุทธรูปยุคโลกาภิวัตน์**. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตร์-มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิตรา วุฒิสัทติกุล. (2549). **การรับรู้ของลูกจ้างและนายจ้างต่อสื่อประชาสัมพันธ์ของ สำนักงานประกันสังคม**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จำนวย วิมะสิน. (2521). **การสำรวจความสนใจและทัศนคติต่อพระพุทธศาสนาของเด็กวัยรุ่นในจังหวัดนนทบุรี**. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพร อดุลย์พันธ์. (2554). **ความสนใจและทัศนคติของเยาวชนต่อพุทธศาสนา**. วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภารดี มหาขันธ์. (2551). **พื้นฐานอารยธรรมไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วิไล กุศลวิศิษฐ์กุล และคณะ (2552). **สถิติและการวิจัยสำหรับวิทยาศาสตร์สุขภาพ**. เอกสาร การสอนชุด หน่วยที่ 1-8 และหน่วยที่ 9-15 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. (2557). **จำนวน นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ**. ค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2557. จาก <http://ac.npru.ac.th/couse2.php>
- สุชา จันท์เอม. (2529). **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุภัทธา สุภัทรนันท์. (2551). **ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่อพระพุทธศาสนา.**
วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทรี โคมิน. (2553). **การพัฒนาแนวความคิดทฤษฎี จิตวิทยาสังคม.** กรุงเทพมหานคร:
เอราวัณการพิมพ์.

สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2548). **พฤติกรรมองค์การ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ซีเอ็ด

Larry Allen Gardner.(2012). Certain Religious Attitmded and Belief fo
Students in a Lutheran College With References to Their Value
Structures and Personel **Variablen.** Vol. 21. Pp. 320-325